

[Kaj Poulsen]

get på regeringen, har ment, at den finanslov, der blev lavet, var alt for flot. Det flertal, der var for øgede udgifter, bestod af regeringspartierne og Socialdemokratiet. Jeg vil nok sige, at vi bryder os ikke om den måde at lægge afstand til det på, man selv har været med til at vedtage.

Men der er ikke løst nogen grundlæggende problemer med den finanslovaftale. Der er ved aftalen alene rettet op på de værste sociale skævheder. Vi tror ikke, det er muligt at løse Danmarks problemer ved at lave uretfærdighederne i samfundet større. Vi tror derimod på, at befolkningen er villig til at medvirke til at løse vores alvorlige og grundlæggende balanceproblemer, beskæftigelsesproblemer, økonomiske problemer og økologiske problemer samt at medvirke til at ændre de grundlæggende strukturelle problemer, vi har overalt i samfundet, både i den private og i den offentlige sektor. Men vi er også overbevist om, at befolkningen må føle, at det, Folketinget lægger op til, er retfærdig politik og ikke socialt skævt fordelt. Det er baggrunden for, at vi gik ind i den finanslovaftale.

Vi må konstatere, at for godt fire måneder siden blev denne regering dannet på baggrund af, at der var 90 mandater her i salen, der mente, at regeringen skulle fortsætte. Det kan man tage til efterretning, og man kan hveranden måned lave forsøg og se, om dette flertal er intakt. Der er ikke noget, der for Socialdemokratiet viser, at flertallet ikke er intakt.

Jeg vil godt sige med hensyn til den dagsorden, vi netop har fået præsenteret, at den vel nærmest kan karakteriseres som en talende Hawaii-skjorte på skrift. Der er ingen realiteter som baggrund for, at man skriver, som man gør, at et flertal har anderledes holdninger end regeringen. Og man er endda så ufin, at man tager regeringens eget parlamentariske grundlag til indtægt.

Man har ganske nøje udformet en dagsorden således, at denne debat ender med et tillidsvotum til regeringen. Det er det, man får ud af at udforme dagsordener så tosset, så kluntet, som det er sket i den her sag.

Den her sag vil åbenlyst ende med, at det parlamentariske grundlag, regeringen har, naturligtvis vil vise sig at være intakt. På den baggrund har Fælles Kurs så i dag sørget for, at regeringen får sit tillidsvotum. Det kommer sig af, at man er kluntet. Og det er det, der er sket i den sag.

Vi synes, det er synd, at der skal spilles fandango på den måde, det bliver gjort i den her sag. Vi vil undlade at stemme til den dagsorden, fordi den er indholdsløs i hele sin virkning, uanset hvad der sker.

I øvrigt vil vi meddele, at uanset hvilken dagsorden der kommer, vil vi undlade at stemme. Vores mistillid til regeringen er der ingen der skal være i tvivl om. Men det hjælper ikke noget, når vi ved, at flertallet er intakt. Så kan man lave demonstrationspolitik, og man kan glæde sig over, at man måske bliver citeret i en avis eller et andet sted. Denne debat har heller ikke andet formål.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå på hr. Kaj Poulsen, at han ikke bryder sig om farverige skjorter. Han kan bedre lide dem, der er lidt mindre farverige. Men det er sådan set underordnet i spørgsmålet om den dagsorden, der her er foreslået.

Denne dagsorden er baseret alene på den omstændighed, at vi minutiøst har taget alle de ting frem, der har været i debatten, og lagt dem til grundlag for denne dagsorden. Det vil sige, at hvis man er karl for sin hat, hvis man overhovedet mener noget med det, man siger, så vil man stemme for den.

Det er da rigtigt, at vi har taget Det Radikale Venstre med, idet Det Radikale Venstre ved hr. Bilgrav-Nielsen netop har udtalt, at der bør være en bredere regering end den nuværende. Dette forslag lægger ikke op til andet, end at der kan komme en bred regering.

Det, der er afgørende nu for os, er, at befolkningen får kendskab til, at Socialdemokratiet gerne vil være med til at rette en lammende kritik mod regeringen, men den tør ikke tage konsekvensen og stemme for det, man giver udtryk for. Derfor er der kun tale om teatertorden, og det har vi ikke brug for her. Vi har brug for konkret politisk handling. Det er det, det drejer sig om i Folketinget, hvis man vil være med.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Statsministeren opridsede to punkter, som kunne være afgørende for, hvorvidt en regering kunne blive siddende eller ej. Det ene var, om regeringen var enig indbyrdes, og det andet